

Чому не можна перевернути світ?
Щоб поставити все догори ногами?
Це було б краще. По-своєму перетворити.
А то тільки ходиш, розводячи руками.
Але хто мені заперечить перевернути світ?
Місяця стягнуть і дати березової каші,
Зорі віддати дітям — хай граються,
Барви, що кричать весняно, — служниці Маші.
Хай би одягла па себе всі оті розкоші!
Тоді б, певно, Петька покохав її,
скільки б було сили.
А то ходиш цим балаганом, що звать — природа,
Й молиш: о, хоч би вже тебе чорти вхопили!

1. IV. 1914. Київ

[З книги «Держання»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .